

GYÜLEKEZETI HÍRADÓ

Budapest - Csepel - Központi
Református Gyülekezet

2023. XXIX. évfolyam 3. szám

Áhítat

„Jézus pedig növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt.” (Lukács 2,52)

KEDVES TESTVÉREK!

Szeptemberben elkezdődött az új tanév iskoláinkban. Az iskolai év mindig egy új lehetőséget és egy új kezdetet hoz a kisgyermek számára.

Ahogy gyermekeink iskolapadba ülnek, vagy mi magunk folytatjuk a tanulást, fontos, hogy gondolataink és szívünk egy dologra irányuljanak, mégpedig arra, hogy hogyan növekedhetünk bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt.

Az Újszövetségünkben Lukács evangéliuma második fejezetének 52. versében olvassuk, hogy "Jézus pedig növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt."

Azt a fiatal Jézust képzeljük el, aki az évek során növekedett és fejlődött, mint bármelyik másik gyermek. Tehát mi is tanulhatunk Jézus példájából ezen az úton.

Az első dolog, amit meg kell értenünk, az az, hogy a bölcsesség több, mint a könyvekben való jártasság. A bölcsesség magában foglalja a jó döntések képességét is. Azok a döntések, amelyeket tanulóéveink során hozunk meg, sokszor meghatározzák jövőnket.

Amikor megkérdezték Jézustól, hogy melyik a legfontosabb parancsolat, azt válaszolta: "Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből" (Máté 22,37).

Az első és legfontosabb dolog az Úr iránti szeretetünk. Amikor Istenre összpontosítunk, akkor a bölcsességhez vezető úton vagyunk.

A második dolog, amit meg kell értenünk, az az, hogy a kedvesség és az empátikus hozzáállás érték. Nem csak arról van szó, hogy mennyire vagyunk intelligensek vagy képzetek, hanem arról is, hogyan bánunk másokkal. Jézus a bölcsesség mellett a kedvességben is növekedett.

Megtanította nekünk, hogy szeretettel és segítőkészséggel kell kezelnünk másokat – a tanárainkat, osztálytársainkat és mindenkit, akivel találkozunk az iskolában.

Az új tanév során emlékezzünk Jézus példájára. Tegyük fel azokat a kérdéseket, hogy hogyan növekedhetünk bölcsességben és hogyan lehetünk kedvesek másokkal. Hívjuk segítségül Istenünket azokban a nehéz pillanatokban, amikor kihívások előtt állunk. Legyen az első és legfontosabb dolog az életünkben az Úr iránti szeretetünk, mert ez vezet minket az igazi bölcsességhez.

Az új tanév kezdetén kívánok minden diáknak és oktatóknak áldott és sikeres tanévet, hogy növekedjenek bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt. Ámen.

*Kósa Márk
lelkipásztor*

Főgondnok- és presbiter-jelöltjeink bemutatkozása

2023. október 15-én, vasárnap istentisztelet után kerül sor gyülekezetünkben (a templomban) a Választói közgyűlésre, amely során választásra jogosult testvéreink leadhatják szavazataikat a következő hat éves ciklus presbitereinek és főgondnokának személyére.

BÁRTFAI GÁBOR (presbiter-jelölt)

1977-ben születtem itt, Csepelen. Tanulmányaim a kerületi zenei általános iskolában kezdődtek. A középiskola befejezése után műszaki felsőfokú képzésben vettem részt. Jelenleg létesítményfelelősi munkakörben dolgozom. 2010-ben megnősültem, két gyermekünk van. Feleségem szintén a gyülekezet tagja.

A Csepel-központi református gyülekezetbe édesapám révén kerültem, illetve kerültünk a testvéreimmel. Itt konfirmáltam, és az azt követő években az ifjúsági közösségbe kapcsolódtam be. Később több éven át a Budapesti Egyetemi Gyülekezetbe jártam.

2011-től kezdünk ismét a Csepel-központi református gyülekezetbe járni. Örülünk az ígéről szóló, tanítói jellegű istentiszteleteknek. Szakmai ismereteimet szeretném a továbbiakban a gyülekezet javára is fordítani, illetve a gyülekezeti közösségi együttléteknél – lehetőségeim szerint – szeretnék nagyobb szerepet vállalni.

GERGELY ATTILA (pótpresbiter-jelölt)

1982-ben születtem Erdőszentgyörgyön. Szovátán nőttem fel, ott kötöttünk házasságot a feleségemmel, és ott születtek meg a lányaink.

Nagyobbik lányunk hallássérülten született. Magyarországon olyan műtétre volt lehetőség, ami megadta neki a hallást, ezért költöztünk Budapestre 2008-ban.

2012-ben Csepelen találtuk meg az otthonunkat, ekkor született meg a harmadik gyermekünk. Ekkor még a szovátai gyülekezethez ragaszkodtunk, ott keresztelték meg a fiúnkat is.

Ezután csatlakoztunk a Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközséghez. Nagyon szeretjük Tamás bácsit hallgatni, és a gyerekek is megtalálták helyüket az ifiben, illetve a gyermek istentiszteleten.

Hálás vagyok Istennek, hogy kivezetett abból a reménytelen élethelyzetből, hogy az én gyermekem nem fog beszélni. Beszél. Ezt a hálát szeretném kifejezni a gyülekezetben végzett munkával.

HOLIK ATTILA (presbiter- és főgondnok-jelölt)

Budapest XXI. kerületében, Csepelen születtem 1963. március 7-én. Családommal itt, a kerületben élünk. A Csepeli Erőműben 1980 óta dolgozom, mint közlekedés gépész, illetve villamosművi kalorikus gépész. Feleségemmel 1987. május 23-án kötöttünk házasságot. Két leánygyermekünk született: Renáta és Alexandra. Megköszönve Istennek, két kis unokánk is született: 2005-ben Bence, 2010-ben pedig Fanni. Nagy öröm és boldogság családnknak a kisgyermek születése és szeretete.

A gyülekezetbe 1996 óta járunk. A kezdetektől fogva rendszeres gyülekezeti életet élünk. Családommal együtt nagyon hálás vagyok Szőke János és Dürdő Márta testvéreinknek és családjuknak, hogy segítettek a gyülekezetbe való beilleszkedésben, illetve keresztyén életünk útjának egyengetésében. 1997-ben konfirmáltam, majd 1999-ben kértük az Úr Áldását házasságunkra. Feleségem és Renáta lányom 1999-ben, Alexandra lányom 2004-ben tett vallást hitéről.

2006. január 1-jétől presbiterként, 2012. január 1-jétől pedig főgondnokként szolgálok a gyülekezetben. Az alkalmakon aktívan részt veszek családommal együtt. Az elmúlt 12 évben főgondnokként igyekeztem minden olyan feladatot ellátni, illetve megszervezni és összefogni, ami megfelelő háttérrel biztosít a gyülekezetben folyó tanításhoz, lelki épüléshez.

Hiszem, hogy szolgálni csak őszinte és tiszta szívvel lehet Isten dicsőségére és egyházközségünk javára. A presbiteri tisztséget, majd a főgondnoki megbízatást nagy megtiszteltetésnek éreztem, és ezúton is köszönöm a testvérektől kapott bizalmat. A tisztséggel járó feladatokat – Isten segítségében bízva – alázattal, tisztelettel, szorgalommal, sok-sok tanulás által mindig a legjobb tudásom szerint igyekeztem ellátni.

Fontosnak tartom, hogy közös ügyeinkért képesek legyünk felelősséget vállalni. Az ember többféle szintű közösségben éli le az életét. A család, a munkahely viszonylag egyértelmű közösségi teret jelent. Én hasonlóképpen gondolkodom a gyülekezeztől is. A közös ügyeinkért való felelősségvállalás számomra azt jelenti, hogy tevékenyen és önzetlenül vegyek részt annak a gyülekezetnek az életében, amelyhez tartozom. Isten segítségével az elmúlt 18 esztendő során igyekeztem segíteni és építeni munkámmal, szolgálattal a gyülekezet közösségét, és a későbbiekben is szeretnék tisztességben szolgálni az Úr által meghatározott helyen és módon. Családi életemben, hivatásomban és presbiteri munkámban az őszinteség, az egyenes út és a feddhetetlenség az irányadó elv, és a következő ige útmutatása szerint próbáltam és próbálok élni és dolgozni:

„Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.” (Mik 6,8)

KÉRI MÁTÉ (pótpresbiter-jelölt)

25 éves egyetemista vagyok (matek-kémia tanár leszek), tíz éve a gyülekezet tagja. Hitvallásom szerint presbiterként (is) az a legfontosabb célja az életünknek, hogy Istent dicsőítsük azzal, hogy Vele éljük meg minél több (sőt, ha lehet az egész) részét a mindennapjainknak, így megválasztásom esetén is ez lenne a célom.

Azt gondolom, hogy fiatalos lendületemmel, tenniakarással, Isten ígéretéhez való ragaszkodással, és a kitartó imádság szorgalmazásával tudnék hozzájárulni ahhoz, hogy a gyülekezet betöltse szerepét, és ahogy mi is egyenként, úgy a gyülekezet egésze is Isten képére formálódjon.

Egy ideális világban szóba sem kerülne, hogy presbiter legyek, hiszen fiatal vagyok, sok mindenben kevés tapasztalatom van.

Csupán azért gondolom, hogy mégis alkalmas lehetek, mert Krisztust elszántan akarom követni, és bízom abban, hogy Ő az ígérete szerint megsegít. Ha lehet ilyet kérni, akkor imádkozzanak azért, hogy legyen kellő alázat bennem a véleményem képviselője során, és hogy a presbiterek között is a szeretet mindent fedezzen el. Dicsérjük Istent!

KOLLÁR JÓZSEF (presbiter-jelölt)

1952. július 16-án születtem, 71 éves nyugdíjas pedagógus vagyok. Aktív életemet a csepeli szakképzés szolgálatában pedagógusként, majd 25 éven keresztül iskolaigazgatóként töltöttem. Életem során egy munkahelyem volt, amelynek csak a neve változott. Jelenleg Weiss Manfréd Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium a neve, mely Csepelen, a Tanműhely közben található.

Több mint harminc éve vagyok a Csepel-központi református gyülekezetünk tagja. Felnőtt fejjel konfirmáltam ebben a közösségben. Kéri Tamás lelkipásztorunk érkezéséig egy hatéves ciklusban presbiteri feladatokat láttam el.

A presbiteri megbízatás nagyon megtisztelő feladat közösségünk részéről. A közösség építése fontos feladata mindannyiunknak. Ezt szeretném elősegíteni a jövőben. Megválasztásom esetén erőmhöz mérten, Isten Szerető Iránymutatása alapján végzem majd a rám háruló feladatokat.

DR. MORVAINÉ LUKÁCS KATALIN (pótpresbiter-jelölt)

A Szabolcs-megyei Tornyospálcan születtem. A Nyíregyházi Főiskolán folytatott tanulmányaim befejeztével, az első munkahelyem révén kerültem a fővárosba. Férjhez mentem, két gyermekem született, akik azóta már felnőttek és megajándékoztak három unokával. A mai napig pedagógusként dolgozom.

A gyülekezetbe a '90-es évek elejétől kezdtem járni, majd felnőttként itt is konfirmáltam. Később itt konfirmáltak a gyermekeim is, és voltak a gyülekezet tagjai, amíg Csepelen laktak.

Igyekeztem mindig a közösség aktív tagja lenni. A jelöltséget azért vállaltam, mert remélem, munkámmal még hozzá tudok tenni valamit a gyülekezet életéhez.

NAGY BÁLINT (pótpresbiter-jelölt)

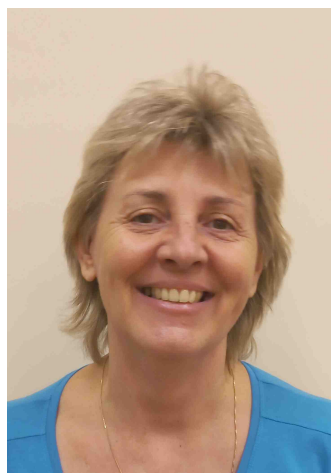

25 éve már, hogy a gyülekezet tagjának mondhatom magam, habár az elején még kifejezni se tudtam magam, és sokáig nem is rajtam múlt a jelenlétem. Ami viszont biztos, hogy a gyermek istentiszteletektől kezdve a konfirmáción át a szolgálatig itt éreztem mindig is otthon magam.

A konfirmációs felkészítő alkalmak során volt az a pont az életemben, amit a megtérésemnek tekintek, és azóta is töretlenül veszek részt gyülekezeti alkalmakon, és az utóbbi pár évben a szolgálatban is. Sokat jelentett és még mindig jelent számomra a gyülekezet ifjúsága, annak lelki fejlődése és gyarapodása. Ezen kívül természetesen a zenei szolgálatnak is egyik aktív résztvevője vagyok, ami egy váratlan, de annál hatalmasabb ajándék volt nekem, és a mai napig sok örömet okoz. Az utóbbi években számos ötletem volt a gyülekezeti ifjúsági élet fejlesztésére, amiket öröm volt látni, hogy az Úr áldásával, sikerrel valósítottunk meg. A különböző táborok szervezése is fontos számomra, ebben már szintén sok tapasztalatot gyűjtöttem. Különböző ügyek intézésében és pályázatok lebonyolításában is kényelmesen mozgok, amiket szeretnék a korábbiaknál aktívabban végezni.

Hiszem, hogy ezeket a tapasztalatokat azért élhettem meg, hogy a gyülekezet javára fordíthassam a későbbiekben. A pótpresbiteri jelölést elsősorban feladatnak és felelősségnek látom. Tisztában vagyok fiatal korommal, és azzal, hogy az első lépés itt is a tanulás. Úgy gondolom, Isten tesz alkalmassá a feladatra, és tőle várok bölcsességet továbbra is. Izgatott vagyok az elkövetkezendő időszakkal szemben, és lelkesen fogok gyülekezeti alkalmak, események szervezésébe belevágni, valamint szeretnék a gyülekezetet gyarapító projekteket is véghezvinni.

NAGY JÁNOSNÉ (presbiter-jelölt)

Több mint 30 éve vagyok a Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközség tagja. Isten kegyelméből felnőttként tértem meg és kerestem gyülekezetet. Mindig Csepelen éltem, így kézenfekvő volt, hogy gyülekezetünkbe kezdtem el járni. Hálás vagyok az Úrnak, hogy mindhárom gyermekem a gyülekezet közösségében nőhetett fel, és ketten közülük ma is itt szolgálnak – már felnőttként.

Hamar elhívott az Úr szolgálatra, és több területen is használt. Kezdetben a babajátszót takarítottam, majd az iratterjesztést végeztem, később pedig az irodában

segíthettem hosszú évekig, közben pedig kismamakört tartottam. Ahogy nőttek a gyerekek, elhívást kaptam a köztük való szolgálatra is: miután részt vettem képzéseken, vasárnaponként és a táborokban a gyerekeket is tanítottam. Ezt a szolgálatot a mai napig végzem. Nagyon sok áldást ad az Úr a nyári napközis gyermektábor szervezésekor a testvéri közösségben. Időközben gyülekezeti alapítványunk elnöke lettem, és végezhetem az ezzel járó feladatokat. Presbiteri szolgálatot több ciklus óta bíz rám a mi Urunk.

Hálás szívvel köszönöm a testvérek bizalmát. Végtelen hála és szeretet van bennem, amiért az Úr soha nem engedte el a kezem, vezetett, megtartott, folyamatosan tanított és tanít a mai napig, itt a gyülekezet támogató közösségében is.

"És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem." (Jeremiás könyve 29:13)

PINTÉR JÓZSEF GÁBOR (presbiter-jelölt)

69 éves vagyok és 1979 óta nős. Házasságunkból egy lány- és egy fiúgyermekünk született. Már ők is saját családban élnek, és három lányunokával ajándékoztak meg minket. Fiatalkoromban villanyszerelő szakérettségit tettem, később pedig még három szakmában szereztem szakképesítést.

Szüleim katolikus vallásúak voltak, ezért engem is katolikusként kereszteltek. Általános iskolás koromban elsősíldoztam. Gyerekkoromban sok hétvégét töltöttem anyai nagynénémnél, aki mélyen hívő asszony volt. Tőle sokat hallottam Jézusról, a kereszthaláláról és a feltámadásáról – amit értünk tett, bűnös emberekért. Minden vasárnap elmentünk a déli misére.

Amikor felnöttem és kezdtem önállósodni, megfeledkeztem Istenről. Egyre inkább a munka és a fiatalokra akkoriban jellemző társasági élet töltötte ki az időmet. Mikor megismertem leendő feleségemet és elhatároztuk, hogy örökre összekötjük életünket, természetes volt, hogy Isten színe előtt is megerősítjük fogadalmunkat. Mivel feleségem református vallású, egyszerűbb volt ott összeházásodnunk, és a gyermekeink is református keresztségben részesültek. Nagy szeretetben, békességben éltük mindennapjainkat és neveltük gyermekeinket.

Mindig éreztem, tudtam – hisz gyermekkorom emlékeztetett rá –, hogy van egy mindennek felett álló hatalom, akinek hálával tartozom. De nem figyeltem Istenre, mentem a saját fejem után, simogattam az egómat. Így kerültem az ördög csapdájába, és már ő uralkodott rajtam. Ekkor kerestem menedéket Istennél. Ő már várt rám, és csak annyit mondott, figyeljek rá és nála biztonságban leszek.

Ez 2011-ben történt, és a rákövetkező évben már konfirmáltam is itt, a csepeli gyülekezetben. Azóta is aktív szolgáló tagja vagyok a gyülekezetnek, 2017 óta mint pótpresbiter. Szolgálatomra szakmai kérdések megoldása és a fizikai munka a jellemző. Mindenért hálás vagyok Istennek, és – megválasztásom esetén – a továbbiakban is tudásomhoz, időmhez mérten mint presbiter szeretnék szolgálni a gyülekezet javára.

PINTÉR JÓZSEFNÉ (presbiter-jelölt)

Takáts Ágnesként láttam meg a napvilágot 1956-ban. Pólyásként kereszteltek meg a Nagyvárad téri református templomban. Kisiskolás koromban rövid ideig gyermek istentiszteletre is jártam. Az ott hallottak ültették belém a hit kicsiny magját, ami mindvégig elkísért. Édesanyám kezeiben láttam a Bibliát, de nekem csak ritkán beszélt róla. Amikor rosszkodtam, mindig figyelmeztetett a Biblia szavaival. Olyanokat mondott, hogy „Isten szeme mindent lát!” vagy „Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél e földön!”. Esténként együtt imádkoztunk. Akkor még nem voltam tisztában Jézus Krisztus megváltó halálával.

Fiatalkoromban is elfogadtam Isten létezését, hogy Ő teremtett mindent – ez soha nem volt kérdéses számomra.

Iskoláim elvégzése után munkába álltam, ahol megismerkedtem leendő férjemmel. Hamar egyértelmű lett számunkra, hogy Isten egymásnak teremtett bennünket. Egy évi ismeretség után, 1979-ben hivatalosan is összekötöttük életünket. Fogadalmunkat Isten előtt is megerősítettük. Lányunk 1980-ban, fiunk 1982-ben született. Éltek a gyermekes családok életét. Dolgoztunk és szeretetben neveltük gyerekeinket. Segítettük szüleinket, és ha kérték, másokat is. Örömet leltünk a segítségnyújtásban, lehetett az fizikai tevékenység vagy valamilyen ügyintézés.

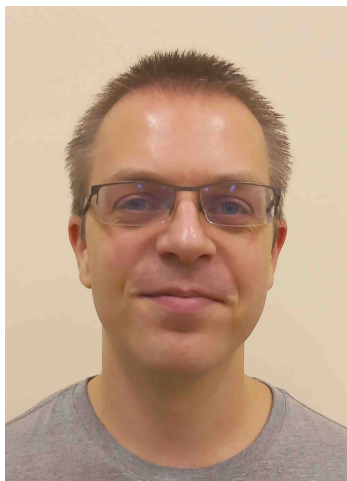
Végeztük a feladatainkat, és közben – ahogy az évek múltak – észre se vettük, hogy mi magunk is segítségre szorulunk. Tartós nehézségeink támadtak, melyekből az ÚR szabadított ki minket. Mindig bíztam Istenben, és tudom, hogy Ő bátorított, Ő adott erőt a nehézségek elhordozásához, és mindvégig velem volt.

Felnőttként, 2011-ben fogadtam el és adtam át életem vezetését Istennek. Hálás szívvel köszönöm Jézus Krisztus megváltó erejét. 2012-ben, a konfirmáció során hitet tettem Istenhez tartozásomról. Azóta a gyülekezet tagjaként – korábban az iratterjesztésben, jelenleg gazdasági területen – szolgálok. 2017-ben a gyülekezet pótpresbiternek választott. A vállalt szolgálatot három lányunokám mellett is igyekeztem ellátni.

Megválasztásom esetén továbbra is híven fogom szolgálni a gyülekezet gazdasági és lelki életét.

SIRY CSABA (presbiter-jelölt)

34 éves családapá, informatikai üzletágvezető és presbiter vagyok.

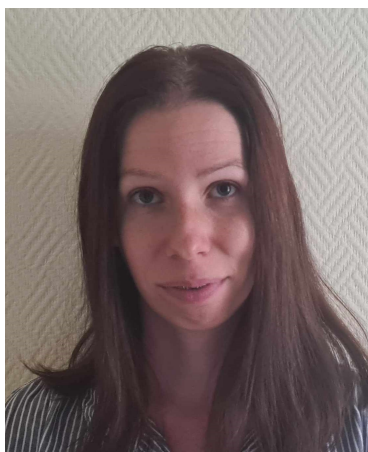
Ezek a címek jól hangzanak, de talán a legfontosabb jelző, hogy Isten gyermeke vagyok. Hálát adok, hogy elhívott az Úr maga mellé, hogy itt lehetek a gyülekezetben, és hogy egy harmonikus családban élhetek.

Gyülekezeti szolgálatomat is ez a hála táplálja, és ezzel a tőle kapott erővel és bölcsességgel igyekszem a gyermekek közt szolgálni, az informatikai gondokban segíteni és presbiterként helytállni.

Gyermeünk nem mindennapi születése óta csak biztosabb lettem abban, hogy az életünk Isten kezében van a legjobb helyen, és hogy neki is a gyülekezet válhat a második otthonává.

Presbiterként döntéseimet igyekszem az Úr elé vinni, alázattal felülbírálni saját látásmódomat – ha szükséges –, hogy megláthassam Krisztus tervét velem és a gyülekezettel kapcsolatban. Magamra tanulóként tekintek, aki Istentől egy életen át tanulhat.

SIRY-FEKETE ANNAMÁRIA (presbiter-jelölt)

35 éves gyógypedagógus és alsós tanító vagyok, bár jelenleg otthon vagyok a majdnem egy éves kislányommal, akiben minden nap gyönyörködöm. Anyaként is tapasztalom Isten jelenlétét, támogatását az új kihívásokban. Hálás vagyok a nagy és a kis dolgokért is az életemben, és igyekszem meglátni Isten munkáját mindenben.

A jövőben is szeretnénk folytatni szolgálatunkat férjemmel a gyermekek között – a táborokban és a vasárnapi gyermek istentiszteleteken. A gyülekezeti hétvégeken, a házaspáros napokon és az ifi összejöveteleken szeretünk beszélni az Igéről, ezért szívesen viszünk különböző témákat ezekre az alkalmakra.

Szeretünk együtt gondolkodni, játszani (és játékokat kitalálni), közösségben lenni.

Idén nyáron két jelentős esemény is volt a Csepeli Kékkereszt Csoport életében, melyekről az alábbiakban olvashatnak a testvérek:

IV. JUBILEUMI TALÁLKOZÓ

**BP.-CSEPEL-KÖZPONTI REFORMÁTUS TEMPLOM ÉS GYÜLEKEZETI TEREM
2023. JÚNIUS 18.**

A Református Iszákosmentő Misszió és a Magyar Kékkereszt Egyesület első, csepeli csoportja 1983. június 22-én alakult meg itt, a mi egyházközségünkben.

Ebből az alkalomból hálaadó istentiszteletet tartottunk június 18-án, megemlékezve a kezdeményezést újraindító Siklós Józsefről is, aki negyven éve hunyt el tragikus körülmények között.

A megjelenteket a csoport vezetője: Marosfalvi Ferencné Dóra köszöntötte. Köszöntőjében elhangzott: „Hálás a szívünk, hogy ilyen sokan itt vagytok. Hálaadással vagyunk itt az Úr Isten színe előtt, s van is miért hálát adnunk: Jézus Krisztusért, kegyelméért, a szabadulásért, a gyülekezetért, a közösségért, a csoport megalakulásáért és azért, hogy azóta is folyamatosan szolgálhatunk.”

Csepel polgármestere, Borbély Lénárd is köszöntötte a jelenlévőket, és kiemelte az értékteremtő- és mentő munka fontosságát.

Az igehirdetés szolgálatát Ordasi Zoltán Richárd, a csepeli csoport lelki vezetője látta el az 5Móz 8,2-3. igeversek alapján. „Mert az, aki megtapasztalta Isten kegyelmét, az nem tudja elképzelni, hogy ezt a jó hírt ne adja tovább, hiszen Isten lelke élő és ható.” – mondta.

Több meghívott vendégünk emlékeket is felelevenített és igei útmutatást is adott az előttünk álló további szolgálathoz, közösségépítéshez:

- Katona Viktória: a Magyar Református Szeretetszolgálat ügyvezető-helyettese, a társadalmi missziókért felelős lelkipásztor

- Márkus Gábor: nyugalmazott lelkipásztor, a Tiszta Forrás Alapítvány elnöke és a Református Hajléktalan Misszió korábbi vezetője

- Némethné Balogh Katalin: a Református Iszákosmentő Misszió vezetője.

Siklós Józsefre két versének meghallgatásával emlékeztünk. A templomunkban elhelyezett emléktábla megkoszorúzásával és egy-egy szál virággal tisztelegtünk az elődök előtt. Újabb szalag került a karzaton lévő Kékkeresztes zászlóra is.

A délután folyamán, az ebédet követően közös együttlétben előadásokkal, beszélgetésekkel, bizonyágtételekkel elevenítettük fel az elmúlt évtizedek eseményeit. Záró áhítattal Benedeczky Attila lelkipásztor szolgált közöttünk.

A Kékkereszt Csoport tagjai köszönetüket fejezik ki a Gyülekezetnek a jubileum szervezésében, lebonyolításában nyújtott segítségért.

(A leírásában több helyen idéztem a Magyar Református Szeretetszolgálat honlapján megjelent cikkből.)

CSENDES HÉTVÉGE MÓR, 2023. JÚLIUS 21-23.

Az évente megrendezésre kerülő csoport-hétféjét idén Móron töltöttük július 21-23-ig.

Az áhítatok Pál apostol galatákhöz írt levelének 6. fejezetére épültek (Gal 6,1-5). A beszélgetések fő témája az volt, hogy ki milyen segítséget kap/vár, és mennyire legyünk tekintettel a másik rászorultságára. Nagy örömünkre három lelkipásztor szolgálata is segítségünkre volt ebben: Kéri Tamásé, Ordasi Zoltán Richárdé és Kósa Márk Jánosé.

Az ige körüli elcsendesedések mellett lehetőségünk volt kötetlen beszélgetésre, közös játékokra, múzeumlátogatásra a Lamberg-kastélyban, filmnézésre és szalonnasütésre is. Ezek az alkalmak lehetőséget adtak arra, hogy még jobban megismerjük egymást, még többet megtudjunk egymás életéről és ezáltal szorosabbá váljon a testvéri kötelék.

Vasárnap délelőtt a helyi templomban tartott istentiszteleten vettünk részt és adtunk hálát Jézus Krisztusnak a számunkra elkészített alkalmakért.
„Jézus Krisztus megszabadított, áldom az Isten Bárányát!”

*Batta Györgyi
a Gyülekezet és a
Kékkereszt Csoport tagja*

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS ÚRIBA **2023. JÚLIUS 8.**

Nagy változás volt az életünkben, amikor Csepelről Úriba költöttünk. Ezzel együtt visszajárunk előző lakhelyünkre, és a Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközséghez tartozónak valljuk magunkat továbbra is. Amikor gyülekezeti tagokkal, családokkal találkoztunk, gyakran érdeklődtek, hova költöttünk, hogyan változtak meg a mindennapjaink, milyen itt lakni.

A világjárvány arra indított bennünket, hogy Budapest környékén nagykeres házat keressünk, ahol van elég mozgásterünk, kertet művelhetünk, esetleg állatokat tarthatunk. Annak ellenére, hogy nagyjából pénz nélkül indultunk el keresgélni, könnyen és gyorsan megtaláltuk, és a miénk is lett az akkor tájháznak berendezett közel 100 éves parasztház. Kitaláltuk, hogyan alakítsuk át ahhoz, hogy legyen fürdőszoba, központi fűtés és átjárható legyen a ház. Tavaly júliusban költöttünk ide, és mindenben, ami velünk történt, úgy éreztük, velünk van Isten, ezzel együtt viszont azóta kevesebbet tudunk járni a gyülekezetbe.

Az év folyamán a legtöbb kinti és benti munkával elkészültünk, ezért azt beszéltük meg a családdal, hogy szervezünk egy gyülekezeti kirándulást, amikor egy egész napot együtt tölthetünk, és vendégül látjuk a hozzánk látogatókat.

Megterveztük a napot, végigmentünk útvonalakon, gondolkoztunk, mi legyen túl nagy meleg esetén; aztán a család minden tagja segített a takarításban, előkészületekben, vásárlásban, főzésben (nagyon jó volt, hogy a zöldségek a kertünkben termettek hozzá); eldöntöttük, hogy a két kisebb gyerek marad itthon, a többiek a kirándulókkal tartanak – így vártuk július nyolcadikát.

Gombáról az Úri tavak felé sétáltunk azokkal, akik busszal érkeztek, így jutottunk a faluba, majd a házukba, amiről három éve még nem is álmodtunk, a falu környékén se jártunk, és mi magunk is meglepődtünk azon, hogyan vezetett ide Isten azon a hosszú úton, amin több száz kilométer távolságból, Erdélyből elindultunk.

Tele lett a ház – ami most már 100 éves –, megpihenésre éppen jó volt annak hűvöse, majd együtt megebédeltünk, aztán beszélgettünk és énekeltünk.

Jó volt együtt lenni. Mindenki, aki velünk volt, nyomot hagyott az életünkben, sokszor beszélgettünk azóta is a feljövő emlékekről. A gyerekek így zárták le ezt a napot: Nem tudtuk, hogy milyen lesz! Nem is gondoltuk, hogy ilyen jó lesz! Sokkal jobb volt, mint ahogy elképzeltük! Minden hónapban kellene egy ilyen nap!

a Gergely család

BESZÁMOLÓ A NYÁRI IFJÚSÁGI TÁBORRÓL KÖRNYE-TAGYOSPUSZTA, 2023. JÚLIUS 16-22.

*„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.
Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.”
(János 15,13-14)*

Nekem ez volt az első ifi táborom, mint frissen konfirmált fiatal voltam ott, és nagyon jól éreztem magamat. Tagyospusztán, a helyi református gyülekezet szálláshelyén laktunk.

28 fiatal vett részt ezen az evangelizációs héten, ahol lelkészeink munkáját – az igei szolgálatok és egyéb alkalmak tartásában – közülünk többen is segítették.

A hét fő témája a barátság volt, melyet minden nap más szempontból közelítettünk meg: hétfőn több, a Bibliában szereplő barátságról beszélgettünk, mint követendő példáról; kedden a fiú-lány barátság kérdéskörét jártuk körül; a szerdai nap témája a csalódás és a megbocsátás volt; csütörtökön Jézusról, mint legjobb barátáról beszélgettünk, aki mindig mellettünk van, és akire mindig számíthatunk; pénteken pedig a testvéri barátságról volt szó.

A délutáni programok is nagyon tetszettek. Megnéztük – többek között – a Tatai Öreg-tavat és a Majki Remeteséget, egyik nap pedig ottani gyülekezeti tagokkal együtt rendbetettük a szálláshely területét: füvet nyírtunk, bokrokat irtottunk, ablakokat festettünk újra és a helyiségeket alaposan kitakarítottuk.

Sok új embert ismertem meg a hét alatt, és sok új barátot is szereztem. A hét és a programok segítettek elmélyíteni kapcsolatomat Istennel is! Remélem a következő táborban is részt tudok venni!

Kovács Attila

BESZÁMOLÓ A NAPKÖZIS GYERMEKTÁBORRÓL (BÁTORSÁG TITKA-TÁBOR) BP.-CSEPEL, KAZINCZY FERENC ÁLTALÁNOS ISKOLA, 2023. AUGUSZTUS 14-18.

*"Az értelmesek pedig fénylenek... miként a csillagok örökkön örökké."
(Dániel 12,3)*

Napközis gyermektáborunkat a csepeli Kazinczy iskolában tartottuk, melyre 51 gyermek résztvevő jött el, és 38 felnőtt segítő szolgált, közöttük a gyülekezet ifjúsága is segítette a gyermekek foglalkoztatását. Asszonytestvéreink közül pedig többen is süteménnyel látták el minden nap a táborba érkező gyermekeket.

Az iskola a termeivel, ebédlőjével, tornatermével és udvarával megfelelő helyszínt biztosított a gyermektábor rendben történő levezetéséhez. A gyermekhét vezető igeszakasza a következő volt: "Az értelmesek pedig fénylenek... miként a csillagok örökkön örökké." (Dániel 12,3)

A tábor egész tematikája Dániel könyve köré épült, és arról tanulhattak a gyerekek, hogy Dániel és barátai hogyan állták meg helyüket hűségesen Isten mellett a Babiloni Birodalom fogságában.

A gyermekek a héten korosztály szerinti kiscsoportokba rendeződtek, melyeket Dániel könyvének pozitív szereplőiről nevezünk el (Dániel, Azarjá, Hananiá, Misáél, az Úr angyala). A csoportokat felnőttek vezették, fiatalok segítségével.

Minden nap elején – a közös torna, éneklés és igei kezdés után – ezekhez a csoportokhoz vonultak el a gyermekek. A hét igei tanításait a felnőtt testvérek, köztük a lelkészek és hittanoktatóink végezték. Minden nap más-más bibliai részt hallhattak a gyerekek, különböző tanítók által. Természetesen minden korosztályhoz a számára megfelelő módon jutott el a tanítás igei üzenete.

Az igei témákban szó volt arról, hogy Dániel és társai ismerték Isten csodás tervét – mert zsidó családban születtek és nőttek fel –, azonban Nabukodonozor babiloni királynak is terve volt velük (és jól tudhatjuk, ki is állt emögött): építsenek egy világra szóló birodalmat, ahol mindenkit egységes akarat (a király akarat) irányít, és így majd megszűnik a széthúzás, ellenségeskedés, háborúság. Mindez nagyon szépen hangzik, csak nem illeszkedik Isten nagy tervébe. A négy fiatalembernek bátran ki kellett állnia Isten terve mellett mindannyiszor, amikor csak kiderült, hogy az ütközik a király tervével. Ez nem csak az ő feladatuk volt – nekünk is, ma is meg kell ezt tennünk. Ezen a héten azt tanultuk tőlük, honnan és hogyan merítették ehhez bátorságot.

A négy fiatal elszakították a családjuktól, de az, amit a családjuk tanított nekik, ott maradt a szívükben. Dánielék ragaszkodtak a családjukban tanultakhoz, azaz Istenhez. Mi is ragaszkodjunk, és ha bátrak vagyunk, az

Úr igazolja és megáldja azt. Környezetünk sokszor ad nekünk is nehéz feladatokat, és néha lehetetlennek tűnik, hogy teljesítsük azokat, mint amikor a király azt kérte Dánieltől és társaitól, hogy az el nem mondott álmot fejtsek meg. A nehéz és lehetetlennek tűnő feladatoknál kérd Istent, hogy segítsen! Dániel és társai bátorságukkal megszegyenyítették a tapasztalt bölcseket, akiknek inukba szállt a bátorságuk.

Az igében a szobor – már csak a méreténél fogva is – annak a jelképe volt, hogy Nabukodonozor a világ ura. Ezen a ponton a király parancsa beleütközött az első parancsolatba. Dániel három barátja azonban hűséges maradt Istenhez, és nem hajolt meg a szobor előtt, ezért büntetés várt rájuk. A hűségükért azonban Isten a kemencében is megóvta őket a lángoktól!

Isten meglepő történésekben vagy a másik emberen keresztül figyelmeztet, ha rossz úton vagyunk, ezért legyünk készek azt felismerni és elfogadni! Ha a jó úton járunk, Isten akár minket is felhasználhat arra, hogy másokat figyelmeztessünk és megóvjunk attól, hogy rosszat tegyenek. Legfontosabb kincsünk, amit minden áron meg kell védelmeznünk, az Istenhez fűződő kapcsolatunk. Legyen nekünk is ez, amihez tűzön-vízen át ragaszkodunk, építsük ki ehhez a szokásainkat, és bátrak leszünk, mint Dániel és társai!

Délutánonként a gyerekek részt vehettek különböző sorversenyeken, közös játékokon és kézműves foglalkozásokon. Ez utóbbin – többek között – könyvjelzőt készítettek, amely a saját Bibliájukba téve Dániel könyvét idézheti fel. A foglalkozások alkalmával a gyermekek megerősödtek Istenbe vetett hitükben, és egymáshoz és a segítőhöz is közelebb kerülhettek.

A tábort péntek délután egy közös alkalom zárta, ahová meghívtuk a szülőket, és a gyermekek közösen énekeltek nekik a kedvenc énekeikből és beszámoltak a hét eseményeiről. Ezen az alkalmon a táborig segítő is megszólalt: elmondta, hogy miért volt fontos számukra a gyermekek közötti szolgálat, és a gyermekek is elmondta, mi tetszett nekik legjobban a héten. A családi közösségi alkalmat közös étkezés és játék zárta az iskola udvarán.

*Kéri Tamás és Kósa Márk
lelkipásztor*

AZ „ÉN” GYÜLEKEZETI HÉTVÉGÉM MÁTRAHÁZA, 2023. SZEPTEMBER 1-3.

*Messenger:
Sze 23:36 Lenne egy kérdésem. Szombatig írnál-e egy rövid cikket a
hétfévégéről a gyülekezeti újságba Márk
Cs 00:16 Kedves Márk, biztos rám gondoltál? Vera
Márk igen*

Ez az előzmény. Kicsit megszeppentem, de egy pillanatig sem gondoltam, hogy erre a megtisztelő kérésre nemet mondhatok. A legijesztőbb a „röviden” szócska volt, ugyanis az ott töltött nagyon szűk három nap minden percében történt valami (szeptember 1. péntek 17 óra – szeptember 3. vasárnap 14 óra). Nos, igyekszem röviden írni.

Ezt a hétfévégét a fizikai és a lelki család kérdésköre határozta meg: a fizikai és a lelki család összehasonlítása, miért nehéz és hogyan lesz könnyebb a lelki családban élni, hogyan gyökerezünk meg benne, miért jó Isten családjához tartozni? A szombati felvezető segítő és iránymutatást adó bibliai ráhangoló alkalom

és a vasárnapi istentisztelet után erre a kimeríthetetlen témára épültek a véget nem érő csoportos beszélgetések. Elhangzottak személyes történetek a családról, a hitben létezésről, és hogy hogyan élhetünk könnyebben a lelki családban. Szó volt arról is, hogy kiemelt fontosságú egy gyülekezeti közösség életében, hogy részt vegyünk az alkalmakon. Miért is nem veszek részt az istentiszteleten? Nehézség? Lustaság, kifogás? Izgalmas és tanulságos beszélgetések voltak, szerettem őket. Általában az ebédhez hívó

gong is nehezen tudta a beszélgetéseket félbeszakítani. Pedig jól főztek.

Megrendítő, egyben megtisztelő volt, amikor egy fiatal testvér házaspár bizonyosságot téve megosztotta velünk gyermekük születésének tragikus, embert próbáló körülményeit. Isten segítségével ez a kicsi lány itt volt velünk. Köszönjük!

Este a játékoké volt a főszerep – ismerkedős, közösségi, ügyességi játékoké. A kedvencem az volt, amikor egy bibliai történet aktualizált változatát adta elő az adott csoport. A show-t Zakariás és Erzsébet története vitte el. Szó szerint fergeteges volt.

Egy másik alkalommal egy remek zenés-énekes műsorszámot hallgathattunk meg. És volt közös éneklés is. Abbahagyhatatlan. Csodálatos hangokkal megáldott gyülekezet. Sajnos, az én hangom nem tartozik közéjük, de azért mindig öröm, ha velük énekelhetek.

Igen, túrázásra is volt lehetőség. A Kékestetőre, az 1014 m magas hegycsúcsra. Aki bírta, gyalog fel-le. Sokan felmentek, elfáradtak, őket kocsival lehozták. Vagy busszal fel-le, amíg lehet, aztán kicsit gyalog – többemagammal én ezt választottam. Szép a Mátra, csodaszép!

Még talán belefér, hogy az utolsó étkezésről írjak – a vasárnapi ebéd előtt már kiválóan ment három szólamban: „az ételért, az italért légy áldott, jó Atyánk”. (Az ebéd rántott hús volt, mi más?)

Köszönöm, hogy részese lehettem ennek a hétvégének! Köszönöm a mindenre odafigyelő gondos szervezést! A komoly beszélgetéseket, melyekből sokat tanultam. A jóízű nevetéseket.

És Márk, köszönöm a kérést, hogy írjak erről, így szinte újraéltem a történeteket. Röviden.

Katona Vera

ÚJ MUNKATÁRSA(KA)T KERESÜNK GYÜLEKEZETI HÍRADÓNK SZERKESZTŐSÉGÉBE

Kedves Testvérek!

2024. január 1-jével új korszak kezdődik gyülekezetünk életében: megújul presbitériumunk, amely – reményeink szerint – komoly változásokat hoz majd. Gyülekezeti híradónknak is szüksége van időről-időre a megújulásra, ezért - mint a híradó egyik szerkesztője - 23 év szolgálat után továbbadom ezt a fontos feladatot.

Olyan testvér(eke)t keresünk, aki aktívan részt vesz a gyülekezet életében, ismeri a gyülekezeti tagokat és mindemellett elhívást érez arra, hogy folyamatosan keresse a testvéreket és bíztassa őket, hogy vessék papírra gondolataikat, élményeiket, amit egy-egy gyülekezeti alkalmon vagy akár a hétköznapi életükben megélték Isten közelségéről, szabadításáról, megtartó erejéről.

Gyülekezeti híradónk évente négy (esetenként öt) alkalommal jelenik meg. Ennek összeállításában rövid ideig még tudok segíteni, a későbbiekben pedig bátran keressék lelkipásztoraikat!

A jelentkezőket a lelkészi hivatalba várjuk hétköznap 10-16 óráig személyesen vagy telefonon, illetve vasárnap istentisztelet után az iratterjesztésben.

Ezúton is köszönöm munkatársaim segítségét: Kéri Tamás és Kósa Márk lelkipásztornak a bevezető gondolatok, áhítatok megírását; Márknak külön köszönöm a saját készítésű, bibliai témájú képregényeket – mellyel új színfoltot hozott az újság életébe –, valamint a beszámolóit, a sok fényképet, és gyülekezeti tagjaink felkérését cikkek írására; köszönöm szerkesztőtársam, Kerekes Tamás munkáját, aki a kezdeti időben számos cikkel gazdagította lapunkat – elsősorban a gyermekoldalon és a hétköznapi bölcsességek cikksorozatban –, és aki kialakította újságunk mostani arculatát, és mindig kész volt az utolsó utáni pillanatban is javítani minden apró észrevételt. Köszönetet mondok Holik Attila főgondnoknak is, aki ünnepeinken köszöntötte az olvasókat, rendszeresen megosztotta a gyülekezet életével kapcsolatos gondolatait, és beszámolt egyházközségünk műszaki-gazdasági-pénzügyi helyzetéről is. Végül, de nem utolsó sorban köszönöm valamennyi testvér fáradozását, aki az elmúlt időszakban az újság oldalain megosztotta velünk gyülekezeti élményeit, hitbeli megtapasztalásait. Köszönöm olvasóink eddigi figyelmét, és ezúton is biztatom mindenkit, hogy bátran keressék szerkesztőségünket megjelentetni kívánt írásaikkal!

Áldást kívánva a testvérek további életére, szeretettel:

Macskási Csilla
szerkesztő

Kálvin János

Kálvin János francia származású svájci református, keresztény tudós. Párizsban dialektikát, majd teológiát tanult.

Orléans-ban Melchior Wolmar volt rá nagy hatással; talán ő volt az, aki megismertette Kálvint a lutheri eszmékkel.

Segített megírni Nicolas Cop párizsi egyetemi rektor tanévnyitó beszédét. A beszéd protestáns szellemisége miatt menekülniük kellett.

Bázelbe menekült. Itt írta meg az *Institutio Christianae Religionis* („A keresztény vallás rendszere”) című művének első megfogalmazását.

A Genfben lelki vezető Guillaume Farel-nek ezért világos gondolkodású segítőtársra volt szüksége, és úgy vélte, hogy Kálvin alkalmas lesz a feladatra. Farel szinte kikényszerítette, hogy Kálvin Genfben maradjon.

Itt egy idő után a genfi egyház prédikátorává nevezték ki. Egy rövid katekizmust adott ki az egyház fő hittételeivel.

Minden polgárnak fel kellett esküdnie rá. Egyházfegyelmi szabályzatot is kidolgozott. Ezen kívül tiltotta a szerencsejátékokat, a táncot s a kihívó viselkedét. A tősgyökeres genfi polgárság fellépett Kálvin szigorú rendszerével szemben, ezért menekülnie kellett Genfből.

Ekkor Strasbourgban telepedett le, itt lefordította a zsolnárokat. Feleségül vette Idelette de Bure-t, és Melanchtonnal barátságot kötött, majd együtt dolgozták ki az ágostai hitvallás módosított változatát, amely az evangélikus egyház legfontosabb irata.

A genfi tanács visszahívta Kálvint a városba, mivel saját maguk nem voltak képesek válaszolni Sadoletto bíboros levelére, amelyben a római katolikus egyházhoz való visszatérésre szólította fel őket. Hosszas gondolkodás után visszatért, de csak azzal a feltétellel, ha szabad kezet kap a vallási szervezet alakítására.

Egyházfegyelmi szabályzattal megszüntette a városban zajló belső küzdelmeket. Ekkor állították fel Genfben a Konzisztóriumot, avagy az Egyháztanácsot, mely gyakorolta az egyházi hatalmat, a nagytanács ugyanakkor magának tartotta fenn mind a testi vagy pénzübeli büntetések elrendelésének, mind e döntések végrehajtásának a jogát.

Genfi lelkipásztorsága alatt Kálvin hatalmas mennyiségű munkát végzett: Egyszerre volt teológus professzor, prédikátor, lelkész, egyházi vezető, az iskolák felügyelője, közben kiterjedt levelezést folytatott, könyveket írt, és a reformáció egyik szellemi vezetőjeként komoly hitvitákat folytatott.

Kálvin János munkája nélkül ma ilyen formában a Református Egyházunk sem lehetne így jelen.

Katekizmus utáni dicséret, mit a gyermekek énekelnek
szöveg: Komjáti, 1574 | dallam: Tinódi Lantos S., 1549 (Siess, keresztyén) **347**

1. Mi ke-gyes A - tyánk, böl-cses-ség-nek U - ra,

És min-de-nek - nek nagy bölcs ta - ní - tó - ja:

A - ki-nek nem vagy te i - gaz - ga - tó - ja:

Nincs ok - ta - tó - ja.

2. Világosítsd meg tudatlan elménket,
Tanulásunkban vezérelj bennünket,
A tudományra gerjeszd fel szívünket / És mi lelkünket.
3. Adj jó tanító mestereket nekünk,
Adj bölcsességet általuk minékünk,
Adj jó erkölccsel, értelemmel élnünk, / Mi jó Istenünk!
4. Hogy jövőre mi felnevekedvén,
Téged dicsérjünk, mindenkor tisztelvén,
Felmagasztaljunk, nagy jámborul élvén, / Néked engedvén.
5. Hogy szolgálhassunk te szent Egyháznak,
És használhassunk felebarátinknak,
De kiváltképpen atyánknak s anyánknak, / Édes hazánknak.
6. Dicsőség néked, kegyes Atya Isten,
És uralkodó áldott Fiú Isten,
Te, vigasztaló Szentlélek Úr Isten! / Áldj meg hitünkben!

1.) 2020. március közepe óta minden vasárnap 10 órától online közvetítést is tartunk az istentiszteletről, így a testvérek gyülekezetünk hivatalos Facebook-oldalán (www.facebook.com/bcskre, Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközség), a számítógép képernyői előtt ülve is meghallgathatják az igehirdetéseket.

Ajánljuk a testvérek figyelmébe a refcsepel.hu honlapot is, ahonnan már évek óta elérhető és meghallgatható a korábbi istentiszteletek hanganyaga, és tájékozódhatunk a gyülekezet életéről is.

2.) Június 10-én presbiteri gyűlést tartottunk, melyen a presbitérium elfogadta a főgondnok által javasolt cég megbízását az idén esedékes elektromos és tűzvédelmi felülvizsgálatra; véglegessé vált az 5 fős választási bizottság személyi összetétele; szó esett a gyülekezeti lépcsőház emeleti részén megkezdett falazat- és vakolat-javításról, valamint a fűtőberendezések július végén kezdődő felújításáról-cseréjéről.

3.) Június 18-án, vasárnap 10 órától Kékkeresztes hálaadó istentiszteleten és megemlékezésen vehettünk részt a Csepeli Kékkereszt Csoport megalakulásának 40. évfordulója alkalmából. Az igehirdetést Ordasi Zoltán, a csepeli csoport lelkésze tartotta, és több meghívott, a misszióhoz kapcsolódó vezető is beszédet mondott. A jubileumi alkalom az igehirdetést követően koszorúzással, ebéddel és délutáni programokkal folytatódott. Minden szolgálónak és szervezőnek köszönjük, hogy egy ilyen ünnepi, meghitt alkalmon lehettünk együtt!

4.) Július 8-án, szombaton gyülekezeti kirándulással egybekötött vendéglátásban lehetett részünk Úriban, ahol kedves gyülekezeti tagjaink, a Gergely család vendégei voltunk. Huszonöten látogattunk el hozzájuk. Ezúton is köszönjük nekik ezt a különleges, emlékezetes alkalmat!

5.) Nyári ifjúsági táborunkat idén Környe-Tagyospusztán tartottuk, július 16-22-ig, vasárnaptól szombatig, melyen 28 fiatal, egy felnőtt segítő és a két lelkipásztor vett részt. Az igei alkalmakon a barátság témakörét járták körül a résztvevők a Biblia fényében.

6.) Nyári napközis gyermektáborunkat – Bátorság titka-tábor néven – idén is a csepeli Kazinczy Ferenc Általános Iskolában tartottuk, augusztus 14-18-ig, hétfőtől péntekig, az általános iskolás korosztály számára. A táborban 51 gyermekkel foglalkozhattunk; mellettük 38 fő segédkezett, köztük 9 tanítóval. Köszönjük azok munkáját is, akik "külsősként" süteményt készítettek, segítettek a ki- és visszaköltözésnél, az adminisztrációban, illetve a tábor megszervezésében!

7.) Augusztus 19-én rendezték meg az első Protestáns sokadalmat, amely a református és az evangélikus egyház közös rendezvénye. A rendezvény a programjaival hozzá kíván járulni államalapításunk méltó megünnepléséhez, egyházaink értékeinek felmutatásával. Ezen az alkalmon szabadtéri és

templomi koncerteken, kézműves foglalkozásokon, cserkészfoglalkozáson és istentiszteleten vehettünk részt.

8.) Augusztus 27-én presbiteri gyűlést tartottunk, amelyen – többek között – a 2023/2024-es hittanos tanévkezdésről: a hitoktatók megbízásainak és a hittanos tanmenetek elfogadásáról, valamint új hitoktatók foglalkoztatásáról volt szó.

9.) Mátraházai gyülekezeti hétvégénket szeptember 1-3-ig, péntektől vasárnapig tartottuk 70 fő részvételével.

10.) Szeptember 17-én, vasárnap került sor hittanos tanévnyitó istentiszteletünkre, melyre a hitoktatásra járó gyermekeket és családjaikat is meghívtuk. Az alkalom után szeretetvendégségre gyűlhettünk össze a templomkertben.

Idén is 12 iskolában kezdték meg hittan oktatóink az órarendbe épített hittan oktatását – 360 gyermek tanításával. Októberben a fakultatív hittan oktatás is elindult a kerület 14 óvodájában és 2 speciális intézményében.

11.) Szeptember 17-én, vasárnap istentisztelet után presbiteri és alapítványi gyűlést tartottunk.

Az alapítványi gyűlésen a kuratórium tagjai áttekintették és elfogadták a tábori elszámolásokat.

A szeptember 17-i, majd az ezt követő két péntek esti presbiteri gyűlésen megtörtént a főgondnok- és presbiter-jelöltek névsorának véglegesítése.

A presbiter- és főgondnok-választás előkészítő alkalmi – tavaly november óta – folyamatosan zajlanak. A presbiterek illetve a főgondnok személyére szeptember 10-ig tudták leadni a testvérek az ajánlásaikat. A szeptember 17-i presbiteri gyűlésig a bizottság átadta a jelöltséget vállalók listáját a presbitériumnak, akik azt a presbiteri gyűlésen egyenként vagy jóváhagyták vagy kétharmados arányban elvetették, és ezzel a névsort véglegesítették.

A szeptember 22-i presbiteri gyűlés további napirendi pontja volt a serdülők konfirmációra való felkészítésének újragondolása. Ennek értelmében – Kéri Tamás lelkipásztor javaslatára – felsőtagozatos hittanosaink számára serdülő ifjúsági bibliaórát indítunk. Rendszeres részvételük esetén ezt követően, de legkorábban 14 éves korukban kezdhetik meg az 1 éves konfirmáció-előkészítő tanfolyamot.

12.) Szeptember 24-én, a Diakóniai vasárnapi istentiszteleten összegyűlt perselypénzt – egyházi törvényeink értelmében – idén is továbbküldtük az egyházmegye részére.

13.) Szeptember 26-án, kedden délelőtt a Völgy utcai otthon lakóit láttuk vendégül. A népes csapatot Kósa Márk lelkész fogadta (aki minden kedden ellátogat hozzájuk, hogy a Biblia üzenetét vigye közédjük), körbevezette őket a templomban, a kertben és a gyülekezeti termeinkben, majd közös tízórára, jókedvű beszélgetésre és fényképezkedésre került sor.

14.) A közeljövőben szeretnénk a kerületi Karácsony Sándor Általános Iskolában református első osztályt indítani. Ehhez – első lépésként – keressük gyülekezeti tagjaink közül a megfelelő képesítéssel rendelkező, elhívást érző tanítókat. Pedagógus körünk első megbeszélésére október 1-jén, vasárnap istentisztelet után került sor.

15.) Az október 8-i istentiszteleten került sor a jelöltek bemutatására, majd október 15-én, vasárnap az istentisztelet után lesz a választói közgyűlés. A megválasztott főgondnok és az új presbitérium 2024. január 1-jével kezdi meg a munkáját.

16.) Reformációi hetünket október 28-31-ig, szombattól keddig tartjuk, minden nap 18 órai kezdettel, a kerület protestáns gyülekezeteinek részvételével.

17.) Az elmúlt időszakban templomunkban kérték Isten áldását házasságukra Liskowetz Johann és Rácz Judit, Kálmán Balázs és Pap Tifani, Emilio Isonzo és Szeőcs Tímea, Prágai Gergő és Kaló Tímea, valamint Csákány Zoltán és Bogáthy Evelin.

18.) Júniusban megkereszteltük Lengyel Zsolt és Rácz Ibolya Ibolya **Mirella** nevű, **Lakatos** Mihály és Bitó Mária Noel **Lorenzó** nevű, **Harmati** András és Pap Veronika **Róza** nevű gyermekét. Júliusban megkereszteltük **Nagy** István és Mánesz Adrienn **Csenge** Virág, **Kincső** Napsugár és **Botond** Vajk nevű gyermekeit, **Mayer** Róbert Zsolt és Béres Anna **Zoltán** János és **Róbert** Zoltán nevű gyermekeit. Augusztusban kereszteltük meg **Balogh** Oszkár és Jónás Gyöngyi Vivien **Ramóna** Vivien nevű, **Jakab** Ferenc és Dalanics Kata **Flóra** nevű, **Siry** Csaba és Fekete Annamária presbiter testvéreink **Margaréta** nevű, **Andristyák** Gábor és Bíró Lilla Edit **Vencel** Gábor nevű gyermekét. Szeptemberben kereszteltük meg **Sándor** Zsolt és Takács Angéla **Márk** nevű gyermekét (családi ünnepség keretében), **Kovács** Tibor és Rajka Ramóna **Kornél** nevű, **Zetkó** Adrián István és Gál Mária **Olivér** nevű, **Marosi** Rudolf és Máté Kinga **Hanna** nevű, **Horváth** Krisztián és Horváth Kinga Annamária **Medárd** nevű, **Timár** Dávid Patrik és Birtalan Emőke **Barnabás** nevű, **Rácz** Tibor és Belinszky Tímea **Tamás** nevű gyermekét. Felnőtt keresztségben részesült Koncz **Katalin**, Lórántfy **Gábor** és Rácz **Milán**. Október elején került sor **Gedővári** Imre és Demeter Beáta **Beáta** nevű, valamint **Tesánszki** Attila és Héregi Noémi **Aron** nevű gyermekének megkeresztelésére.

Szentlélek segítse a gyermekeket és a felnőtteket a keresztyén hitben való növekedésben!

19.) Az elmúlt időszakban vettek végső földi búcsút szerettei Bachman Bélától (†61), Tóth Sándorné Szilágyi Zsuzsannától (†67), Bartalis Gézától (†79), Sülyi Tibortól (†62), Kis Berkes Ferencről (†78), Bábi Károlyné Mázor Borbálától (†96), Németh Imréné Röth Iréntől (†88), Czakó Bélától (†77), Geda Krisztiántól (†45), Hrubák Mihálytól (†66), Hunya Andrásné Boda

Sárától (†88), Stockinger Istvánné Bulucz Katalintól (†77), Vass Idától (†74), Juhász Istvánné Somogyi Erzsébettől (†87), Pál Mihálytól (†72), Horváth Lajosné Kusminczki Ildikótól (†63), Tóth Lajos Istvántól (†86), Gégény Ferencről (†82), Roszinszky Jánostól (†68), Csehi Piroska Gizellától (†57), Rézműves Sándortól (†65), Ankovics Zoltán Lászlótól (†71), Nagy Jánostól (†78), Újvári Józseftől (†73), Németh Gyuláné Balla Ilonától (†91), Rigó Szilvia Mariettától (†45), Füleki Gyuláné Gila Ilonától (†69), Némethné Nagy Ágnes Máriától (†54), Szanyi Györgytől (†41), Csutka Istvánné Burai Annától (†80), Kakócz Lászlóné Sárai Zsuzsannától (†80), Horváth Miklósné Boldán Szilviától (†76), Fehérvári Béla Attilától (†81), Horváth Ferencné Szász Margittól (†74) és Fekete Gerzsonné Kovács Erzsébettől (†75).

Szentlélek vigasztaló kegyelmét kérjük szeretteik számára – ahogy az Ige mondja: „Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és megsegíti a sebzett lelkeket.”

20.) Idén nyáron egyházmegyei támogatásból elvégeztettünk a gyülekezeti ház lépcsőházának emeleti szintjén a falazat javítását, valamint a padláson a belső támfal javítását és a belső falazat szigetelési munkálatait, a statikai szakvéleményben előírtak szerint, örökségvédelmi hatósági felügyelet alatt.

Sor került a gyülekezeti házban, a lelkészi hivatalban és a parókia épületében található régi fűtőberendezések szakaszlezáráinak cseréjére, a hivatali fürdőszobai mosdó, a csapok, a fűtőberendezés cseréjére és a parókián új fűtőberendezés telepítésére.

Az egyházmegyei építési támogatás maradvány-összegéből – épületeink villamosbiztonsági felülvizsgálata után és annak alapján – a feltárt elektromos hibák és hiányosságok kijavítása is megtörtént.

A templomtorony is sürgős felújításra szorul – ahogy arról már korábbi számunkban is írtunk. A Táncsics Mihály utcai útfelújítási munkák és az augusztus eleji viharok után sajnos további állagromlást tapasztaltunk. A Dunamelléki Református Egyházkerülettel már több mint egy éve felvettük a kapcsolatot szakmai segítség és anyagi támogatás érdekében, valamint tervező és kivitelező cégekkel is folynak a tárgyalások és az árajánlatkérések. Idén, az ősz folyamán megkezdődhetnek a kivitelezési munkák.

21.) Szeretettel ajánljuk az iratterjesztést: Bibliát, új énekeskönyvet (többféle méretben), hitmélyítő olvasmányokat (valamennyi korosztály számára), ünnepi képeslapokat, matricákat. Szívesen segítünk adott témájú keresztyén könyv kiválasztásában, megrendelésében is. Gyengén látó testvéreink sok kötetes, nagy betűvel szedett Újszövetséget is kölcsönözhetnek az iratterjesztésből. Az iratterjesztés melletti és a szemben levő asztalon található szórólapok, kiadványok ingyenesen elvihetők.

22.) Szeretettel kérjük és várjuk azon testvérek jelentkezését, akik akár csak néhány alkalommal vállalnának kisebb feladatokat, melyek az istentisztelet körül szükségesek (úrvacsorai edények használat utáni elmosogatása, a terítők mosása-vasalása, az énekek kivetítésre való előkészítése és kivetítése, gyermekfelügyelet, idős-rászoruló testvéreink szállítása a

vasárnapi istentiszteletre és haza). Jelentkezni az iratterjesztésnél vagy hétköznaponként a lelkészi hivatalban lehet.

23.) A templom bejáratánál elhelyezett imaládába továbbra is szeretettel fogadjuk az imakéréseket és a hálaadásokat.

24.) Köszönjük az egyházközségünk, illetve a Pathmosz Alapítvány számlaszámára befizetett támogatásokat. Köszönjük és kérjük továbbra is a céladkozást beosztott lelkészünk számára, hogy fizetését hosszú távon biztosítani tudjuk.

25.) Kéri Tamás és Kósa Márk lekipásztor folyamatosan végzi a gyülekezeti tagok látogatását. Aki mielőbb szeretné e látogatást vagy házi úrvacsorát kérni, a lekipásztoroknál személyesen vagy telefonon, az iratterjesztésben istentisztelet után, vagy a lelkészi hivatalban – személyesen vagy telefonon – hétköznaponként 8-16 óráig tudja azt jelezni.

Reformációi esték

2023. OKTÓBER 28-31.

Időpont	Hely	Prédikál
Október 28. szombat 18 óra	Baptista Templom Károli Gáspár utca 35.	Kéri Tamás
Október 29. vasárnap 18 óra	Központi Református Templom Károli Gáspár utca 13.	Temesvári Imre
Október 30. hétfő 18 óra	Királyerdei Református Templom Szent István út 194-196.	Zólyomi Mátyás
Október 31. kedd 18 óra	Evangélikus Templom Deák tér 1.	Filemon Zsolt

Zárás

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Vasárnap	9:45	Imaközösség	harangszoba
	10:00	Felnőtt istentisztelet	templom (online is)
	10:00	Gyermek istentisztelet iskolásoknak	új terem
	10:00	Gyermek istentisztelet óvodásoknak	babajátszó
Hétfő	18:00	Zöldalma Kórus énekkari próbája	gyülekezeti terem
Kedd	10:00	Istentisztelet az Olajág Idősek Otthonában	Tejút u. 1
	17:30	Kékkeresztes bibliaóra	új terem
	19:00	Gyülekezeti bibliaóra	online
Szerda	17:00	Gyülekezeti bibliaóra	új terem
Csütörtök	10:00	Baba-mama-kör	babajátszó
Szombat	16:00	Ifjúsági bibliaóra	új terem

Minden hó utolsó hetében a szerdai bibliaórán készülünk a hónap végi úrvacsorára, nagyobb ünnepek előtt három egymást követő napon úrvacsora-előkészítő istentiszteletet tartunk. Az azt követő vasárnap, illetve ünnepnap megterítjük az Úr szent asztalát. Az előkészítő bűnbánati istentiszteletek 18 órakor kezdődnek.

HIVATALI IDŐ

Hétfő:	---	16-17 óra között
Szerda:	9-13 óra között	---
Péntek:	9-11.30 óra között	---

Tel.: 06-1-780-9383,
 Mobil: 06-30-730-2129 (Kéri Tamás), 06-30-910-9643 (Holik Attila)
 E-mail: keritamas1962@gmail.com, holikattila1963@gmail.com
 Honlap: www.refcsepel.hu, www.pathmosz.hu

Gyülekezetünk Facebook-oldala: www.facebook.com/bcskre

A GYÜLEKEZET FOLYÓSZÁMLA SZÁMA:

Bp.-Csepel-központi Ref. Ek. - 11721026-20334846 (OTP)
 Pathmosz Alapítvány - 11721002-20014933 (OTP)

LELKIGONDOZÓI BESZÉLGETÉS

Időpontot egyeztetni személyesen lehet az alkalmak előtt vagy után, vagy telefonon (a fenti vezetékes vagy mobil számon)

KÖNYVKÖLCSÖNZÉS

Minden szerdán a bibliaóra előtt és után,
 valamint minden vasárnap istentisztelet után a
 Babajátszóban (gyülekezeti ház, emelet)

A gyülekezet életével kapcsolatban cikkírók jelentkezését szívesen fogadjuk.
 A jelentkezőket a lelkészi hivatalba várjuk.

**„Igazságodat nem rejtem el szívem mélyén, hanem elbeszélem
 hűségedet és szabadításodat. Nem titkolom el kegyelmedet és
 igazságodat a nagy gyülekezet előtt.” (Zsoltárok 40,11)**

IMPRESSZUM

Kiadja: Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközség
 (1211 Budapest, Károli Gáspár u. 13.)
 Felelős szerkesztő: Kéri Tamás
 Szerkesztők: Macskási Csilla, Kerekes Tamás